

POD LUPOU

NAGYÍTÓ ALATT

1/2020

Obsah / Tartalom

Predstov / Előszó	3
Láska - Laura Deáková	4
Báj o obci Marianka - Marianna Antaleczová	4
Dud a Váh - Tamara Kolláriková	5
Borúra derű - Szabadoš Tímea	6
Búrka - Sebi	7
Kedvenc idézetem - Szabadoš Tímea	7
A karácsonyról - Szabadoš Tímea	8
Koronavírus - Laura Repková	10
Môj agapornis - Laura Repková	10
Zimné prázdniny - Laura Repková	11
V cukrárni - Patrik Takáč	11
Základná škola - Patrik Takáč	12
Kiwi - Patrik Takáč	12
O skoro zamrznutých uškách - Patrik Takáč	12
Narodeniny - Ema Kusá	13
Snový mafin - Ema Kusá	14
Hmla - Natália Novotná	14
Vietor - Natália Novotná	15
Tvorba detských čitateľov počas koronakrízy - Miniknižky:	
Karolínka Balážová	16
Viktorko Prelovský	17
Deli Viskupová	18
Daniel Prelovský	19
Filipko Prelovský	20
Olivia Sára Lancz	21
Júlia Valachová	22

Predslov / Előszó

Milí mladí priatelia, naša knižnica pre vás pripravila už dvanásty ročník literárneho časopisu s názvom Pod Lupou - Nagyító alatt. Pozostáva z príspievkov detí, dáva priestor žiakom škôl galantského okresu na uverejnenie vlastných textov, básní, poviedok a aj sprievodných ilustrácií. Toto číslo je zvláštne tým, že vychádza v čase, keď sme všetci absolvovali „koronakrízu“ spôsobenú pandemickým šírením ochorenia COVID-19. Školy boli od polovice marca zatvorené, a aj komunikácia knižnice s čitateľmi sa presunula do virtuálneho priestoru. Preto sme vyzvali aj našich detských čitateľov, aby sa prostredníctvom Facebooku zúčastnili knižničnej literárnej tvorby. Podľa nášho návodu nám mohli zaslať fotografie vlastnoručne vytvorených miniknižiek s vlastným textom a obrázkami. Každý malý autor dostal od knižnice darček a jeho dielo zverejňujeme práve v tomto čísle časopisu.

Spolu v tomto čísle uverejňujeme 25 vašich príspievkov, z toho od strany 16 sú to práve vyššie spomínané miniknižky našich najmenších čitateľov.

Milí mladí autori, ďakujeme za nádherné príspevky, máme z nich veľkú radosť. Prajeme príjemné čítanie!

Vaša knižnica

Kedves fiatal barátaink!

Könyvtárunk irodalmi gyermekfolyóirata, a Pod lupou / Nagyító alatt immár a 12. évfolyamába érkezett. Mint eddig minden, most is kizárálag a Ti alkotásaitokból áll. Teret kapnak benne a járásban tanuló diákok rövid írásai – versei, melyeket utólag illusztrációkkal látunk el, s teszünk színesebbé. Ez a szám kicsit más, mint a többi. Egy fura időszak végére esik a megjelenése, amikor együtt vészteltük át a „koronakrizist“, melyet a COVID-19 járványos terjedése okozott. Március közepén bezártak az iskolák és a könyvtárak is. Kapcsolattartásunk a virtuális térbe helyeződött át. Éppen ezért szolítottuk meg legfitalabb olvasóinkat, hogy vegyenek részt a könyvtári kreatív alkotófolyamatban. Készítsek saját mini-mesekönyvet, rajzokkal, szövegekkel. minden kis alkotó, aki művét megosztotta velünk jutalmat kapott, könyvecskéjét pedig e helyen nyomatlatásban is megjelentetjük. Így tevődött össze ez a szám, mely 25 alkotást tartalmaz, ebből 7 a fent említett mini-könyv kategóriájába tartozik. Kedves fiatal szerzőink! Köszönjük a beküldött munkákat, nagy örömodt jelen-tenek számunkra. Kellemes olvasást kívánunk!

Könyvtáratok

Láska

Neboli to moje uši, ale srdce,
ku ktorému si prehovoril.
Neboli to, moje pery,
ale duša, ktorú si pobeloval...
Vždy, keď zavriem oči vidím ťa,
preto láska neviem prestať myslieť na teba...
Na nikoho sa neviem pozerať tak zamilované
ako keď vidím teba...

Laura Deáková, Spojená škola Sládkovičovo

Báj o obci Marianka

V roku 1366 mala Marianka len 8 rokov, keď jej mama väzne ochorela a museli ju rýchlo previezť do nemocnice. Svojho otca ani nepoznala, pretože ich opustil, keď mala malá Marianka len 3 roky. Boli veľmi chudobné, každý deň sa modlili, aby mali čo jest. Hrozilo im, že prídu o strechu nad hlavou. Jej mamička mala chorobu, ktorú by bez podania lieku neprežila. Sesternica jej mamy bola veľmi bohatá cisárovna, ktorá keď mohla, tak im finančne vždy pomohla. Bývala však veľmi ďaleko a chodila k nim len na Vianoce. Mariankina mama bola na tom zo dňa na deň horšie. Liek musel byť podaný do 2 týždňov a stál 200 dukátov. Toľko peňazí mala v tej dobe len samotná cisárovna. Blížil sa deň, kedy mala Marianka narodeniny. Ona si však priala len jediné, dostať liek pre maminku. Marianka chodila po uliciach a prosila ľudí o pomoc. Pretože ju všetci poznali ako milé, krásne, skromné a robotné dievča, každý jej pomohol. Jeden pán, ktorého tvár Marianka nevidela, pretože bol aspoň trikrát vyšší od nej, sa jej opýtal, či si nevymýšľa. Na nič nečakal, zdrapil ju za plece a ľahol ju až do najbližšej radnice. Ľudia naňho kričali, hŕadzali doňho kamene, ale on sa nezastavil. Marianka musela vysvetľovať, na čo zbiera dukaty. Keď si pán Radný vypočul dlhý, ale dojemný príbeh, neváhal a dal jej chýbajúce dukaty na liek. Marianka rýchlo bežala, pretože jej mamičke ostávalo už len pár hodín. Ako tak utekala, na moste si

ju nevšimol kočiš a zrazil ju. Mariankinu mamu sa síce podarilo zachrániť, ale dcéru nie. A tak na hrdinku, ktorá zachránila život svojej mamy, všetci s obdivom spomínali. Je po nej pomenované aj mestečko - Marianka. Nie je súčasť veľké, ale navštěvuje ho veľa turistov. Doteraz na mieste, kde bola Marianka zrazená, stojí socha Panny Márie na jej počest.

Marianna Antaleczová, Spojená škola Sládkovičovo

Dud a Váh

Stalo sa to vraj dávno-pradávno. V malej dedinke žil horár, ktorý mal dvoch synov. Jeden sa volal Dud a druhý Váh. Bratia boli zdatní sťa hora, pomáhali starému horárovi, ako im len sily stačili. Rúbali drevo, starali sa o zvieratá a chránili prírodu. Jedného dňa, keď pracovali v lese, rozpútaли sa zúrivé vzdušné víry. Oblohu začali bičovať pekelné blesky a horou

sa prehnala ničiacia víchrica, ktorá spustošila všetko živé i neživé. Práve v osudný deň zvážali bratia drevo z hory. Horár netrpeľivo očakával ich príchod. Bratia sa domov nevrátili, pretože v lese zahynuli. Horár dňom i nocou stále len plakal, plakal a len plakal. Tých súz bolo toľko, že nestacieli vysychať, až vznikol malý potôčik, ktorý sa postupne rozširoval a tak vznikla rieka. Dedinčania ju pomenovali podľa dvoch synov, ktorí počas víchrice zahynuli – Dudváh.

Tamara Kolláriková, Spojená škola Sládkovičovo

Borúra derű

Búsan súgnak össze a fák ágai,
kívánják már a nyarat, napot.
Szeretnének már zöld színben
játszani,
teljesen elfeledni a deret,
a fagyot.

Ilyen az élet. Szomorúság
nélkül nincsen boldogság,
ha nem hullna eső és könny,
nem lenne más, mint szürke
közöny.

A kerék egyszer fent, majd
rögtön lent forog, de
bárhol is van, mindig
előrefelé, s nem hátra mozog.

Szabadoš Tímea, Šaľa

Búrka

Búrka, zotmelo sa.

Odkedy nie si tu, ostal chlad.

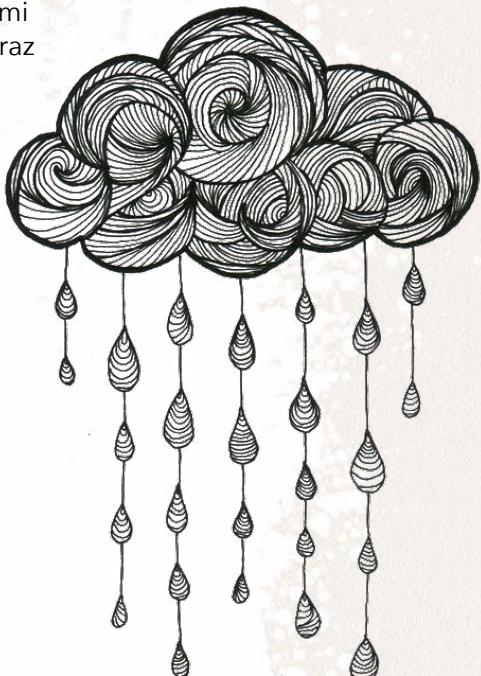
Všetky spomienky naháňajú ma.

Ako sa to mohlo stať? Idem za tebou tam.

Kde si - HA! Ale nie... Hovorili mi, že takú už nenájdem, ja takú nehľadám, ja takú.....

nechcem, keď bude ona chcieť, sama si ma nájde, ja už ju nehľadám, už sa mi nechce, už neverím, že tú mozaiku raz poskladám, vratí sa, kto hľadá, tak ten to nájde, no mne sa už nechce hľadať, a preto nehľadám, čo si ma má nájsť, verím, že si ma nájde, ak chcete vzťahy, tak si ich majte, no mňa do žiadneho už...

Sebi, Spojená škola Sládkovičovo

Kedvenc idézetem

Az én kedvenc idézetem így hangzik: „Nagy ésszel csak nagyon lehet tévedni!”

Első olvasásra megmosolyogtató, ám ha jobban belegondolunk, rájövünk, hogy van igazságartalma. Egy magasröptű személyiség, akinek a szelleme a fellegekben jár, és játszi könnyedséggel oldja meg a legbonyolultabb feladatokat, a hétköznapi életben olyan akadályokon

bukik el, amelyeket mások észre sem vesznek. Míg a csilagokat kéMLELI, elesik a vakondtúrásban...

A másik érdekes dolog, hogy kitől származik ez az idézet. Megkérdeztem ezt családtagjaimtól is. Mind ledöbbentek, mikor ezt válaszoltam: Kossuth Lajos.

Ugyan már, Kossuth Lajos? Egy komoly államférfi? Pedig ő volt az, akinek ez a mondat elhagyta a szóját. Nehéz elhinni, ki gondolta volna?

Kossuthot ismerjük a történelemkönyvekből... De ismerjük úgy is, mint embert? Foglalkozására nézte eredetileg ügyvéd - vagy ahogy akkoriban mondogatták: fiskális - csak később vált politikussá. Ifjú korában sok minden ment keresztül, egy férjezett grófné elcsábításától kezdve a hajnalig tartó kártyázásokig. Természetesen állandó pénzzavarban úszott. Állítólag, mint az árvaszék ügyvédje még az árvák pénzével is manipulált. Ebből persze kitört a „balhé”, el kellett hagynia otthonát, és kikerült a nagyvilágba, hogy elindítsa pályafutását. Így már egy kicsit más színben látjuk őt.

Elgondolkodtam azon, vajon mikor tehette a kijelentést: „Nagy ésszel csak nagyon lehet tévedni!” Talán saját vagy valamelyik barátja hibáját akarta vele magyarázni? Esetleg csak jó emberismerő volt? Szerintem ez a tulajdonság egy ügyvédnél kifejezetten hasznos.

Bárhogy is van, az idézetet kevesen ismerik. mindenki röhög a sztárok és az interneten feltűnő videósok „állati vicces” beköpésein, pedig olyan vicces kijelentést, aminek értelme is van, csak az tud mondani, akire valóban büszkék lehetünk - és kell is lennünk.

Szabadoš Tímea, Šaľa

A karácsonyról

„Énhozzám is benézett a karácson,
Tán csak azért, hogy bús orcát is lásson
És rajta egy pár reszkető könyút...”

Vajon nálunk igazak-e
a nemzet költőjének strófái,
ha eljönnek a karácsony órái?

Ha hozzánk suhan be egy szellem,
nem lát sem reszkető könyűt,
(csak örömet) sem bús orcát.

Nincs csend, mégis meghitt a hangulat,
örülünk, hogy együtt vagyunk,
Szeretetet adunk-kapunk.

Mert az ajándék nem egy tárgy,
melyet minden boltban kapni...
Az illet szívből kell adni.

Ez az egyik tényező,
Hogy mi tudjuk, milyen jó dolog adni,
de a nagy világnak csak morzsái vagyunk mi.

Hány háznál nincs ajándékbontás,
hánya nem kapnak vacsorát, boldog életet,
pedig egy évben mindenki érdemel ünnepet.

Valahol fegyverek ropogása úzi el a csendet...
Keresem az okokat:
Ilyet csakis ember tehet.

Csakhogy ők ilyenre egy percben nem gondolnak,
nekik egy meggondolatlan lépés,
sok embernek éves szenvedés.

De ezzel még koránt sincs vége.
Ha itt nincs háború, attól
még nem lesz béke.
Pedig ott ül mindenhol a galamb,
csak ki kéne tární az üveget,
berepül, s megnyitja a szíveket.

Csak egyszer lenne béke a világon...
Bár ilyen sose lesz, én
a csodákban hinni azért szeretek.

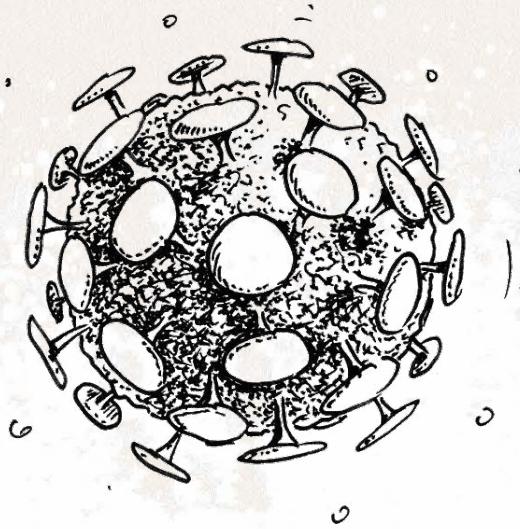
Szabados Tímea, Šala

Koronavírus

Milí moji, čo to je?
Tie prázdniny v rúšku?
Tento rok musíme,
zdolať riadnu fušku...
Koronavírus útočí,
nech sa kľudne otočí.
Choroba jedna škaredá.
Teraz isto na mňa pozera!
A možno aj na vás!
Radšej schovajme sa zas!
Nerobte žiadnu paniku,
my celý svet zachránime!
A chorobu ľahko porazíme.
Keď budeme držať spolu,
cez leto plávajme si hore-dolu.
Celé leto tu bude iba pre nás!
Nech zákerná choroba,
sa neopováži navštíviť nás zas!

Laura Repková, ZŠ Gejzu Dusíka Galanta

Môj agapornis

Mám doma agapornisa,
keď blýska-hrmí, nebojí sa.
Je to vychovaný papagáj,
určite má svoj nejaký raj.
Vždy keď zo školy prídem,
nechce, nech odídem.
Je to super kamoška,
aj keď, niekedy hnevá ma troška.

Laura Repková, ZŠ Gejzu Dusíka Galanta

Zimné prázdniny

Zima už začala,
sneh sa mrholí,
deti od radosti kričia,
počuť ich do hory.

Tie cencúle na domoch,
popadali na psov dvoch.
Školská brána zatvorená,
oddychuje unavená.

A lyžovačka je super,
lyže si ihneď ber!

Laura Repková, ZŠ Gejzu Dusíka Galanta

V cukrárni

Vraví Zuzka kamarátke Katke,
tak by som si dala čosi sladké.
Zásoby sladkostí nemá tajné,
vybrali sa spolu do cukrárne.
Požmurkáva na nich z každej strany,
veterník, či špic ich milovaný.
Nemôžu všetky mať, čo ľutujú,
aspoňže dva z nich už k nim putujú.
Jazyk tie dobroty super zvláda,
príbuddla horúca čokoláda.
Rozhovor ten pritom majú vážny,
čoskoro ich tanier bude prázdný.
Hoci ďalší by si radi dali,
boja sa však, aby nepribrali.

Patrik Takáč, ZŠ SNP Galanta

Základná škola

Začína nový školský rok,
treba urobiť správny krok.
Spoza rohu žmulká taška,
od kníh bude zaraz ťažká.
Všetky nové učebnice,
vyberú sa von z police.
Aj peračník silno vzdychá,
kružidlo ho zboku pichá.
Desiatovač tiež tam treba,
sú tam spolu krajce chleba.
Ked' je všetko jak má byť,
do školy hned' vyraziť.

Patrik Takáč, ZŠ SNP Galanta

Kiwi

S našim zdravím spraví už zakrátko divy,
maličké, okrúhle a sladučké kiwi.
Jemnučko zahryznúť, netreba poriadne,
aj tak sa rýchlo na jazyku rozpadne.

Patrik Takáč, ZŠ SNP Galanta

O skoro zamrznutých uškách

Plačú často ušká malé,
zimy tej sa boja stále.
Chladný vetrík silno fúka,

rýchlo sa chce dostať dnuka.
Takto sa veru nedá žiť!
Mal by nás ktosi ochrániť!
Šepli to našej Danici,
skryla ich v teplej čapici.
Teší sa jedno aj druhé,
prišlo teplo rozprávkové.

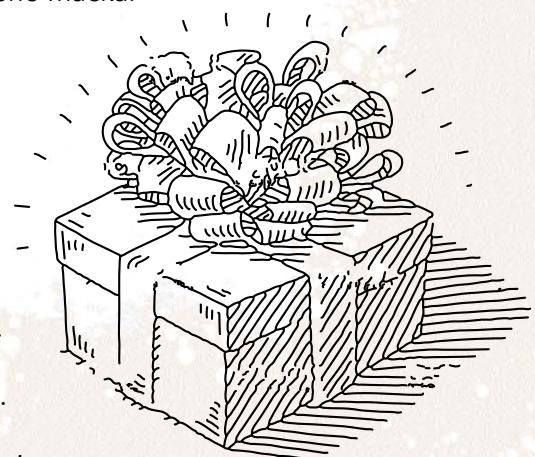
Patrik Takáč, ZŠ SNP Galanta

Narodeniny

Zajtra mám narodeniny,
dostanem určite kvetiny.
Príde aj moja sesternica,
je veľká parádnica.
Bratranec,
zje torty kopec.
Naša mačka,
snáď mi nezníčí ďalšieho plyšového macka.
Od babky,
ujdú sa mi nové bábky.
Od sestry,
dostanem sladkosti tri.
Dedko,
ten popletie všetko.
Od tety Lenky,
dostanem veselé podkolienky.
Ujo Peter,
mi dá trápny inštalatérsky meter.
A rodičia,
budú gratulovať kým sa nezničia.

Ema Kusá, ZŠ Gejzu Dusíka Galanta

Snový mafin

Na stole bol mafin nádherný,
bol ako vysnený.
Čudné, mama nevie piecť,
avšak kritiku vie zniestť.
Ovocné cesto,
voňalo viac než ovocné mesto.
A ten krém,
hned' ho zjest' chcem!
Bol to mafin vysnený,
taký mama neupečie ani na narodeniny.
Avšak bol to len sen,
začína ďalší zlý kuchársky deň.

Ema Kusá, ZŠ Gejzu Dusíka Galanta

Hmla

Hmla je plná tajomstiev,
je to ranná prikryvka,
čo nás ráno zakrýva,
aby sa nám dobre spalo.

Hmy bývajú husté,
plné nedopovedaných príbehov.

Cestou do školy nám rozprávajú,
čo v tom svete zažívajú,
ked' putujú kade-tade.
Zastavia sa aj v sade?

Tichý vánok ich rozplýva,
aby sa čochvíľa
dostali na iný kútik sveta,
kde odpočíva malý púčik kvetu.

Natália Novotná, ZŠ Sídliško SNP Galanta

Vietor

Prechádzam sa týmto svetom,
pomalým i rýchlym letom.
Vietor, všetko pozná,
víchrica je hrozná.

Toľko vecí vie o svete,
bol už aj na horúcej pústi,
tam krížkovky lúšti,
potom príde na Slovensko,
prífkne nám sen rozprávky,
ten príbeh veru nie je krátky!

Ked' je orkán, to sa hnevá,
vtedy sa len schovať treba.

Tichý vánok jemne odfukuje,
úsmev ti na tvári vyčaruje.

A ked' nebo slzy roní,
vietor sa ich snaží zahnať,
aby sa deti mohli vonku zahrať.

Natália Novotná, ZŠ Sídliško SNP Galanta

Karolínka Balážová, 4 roky

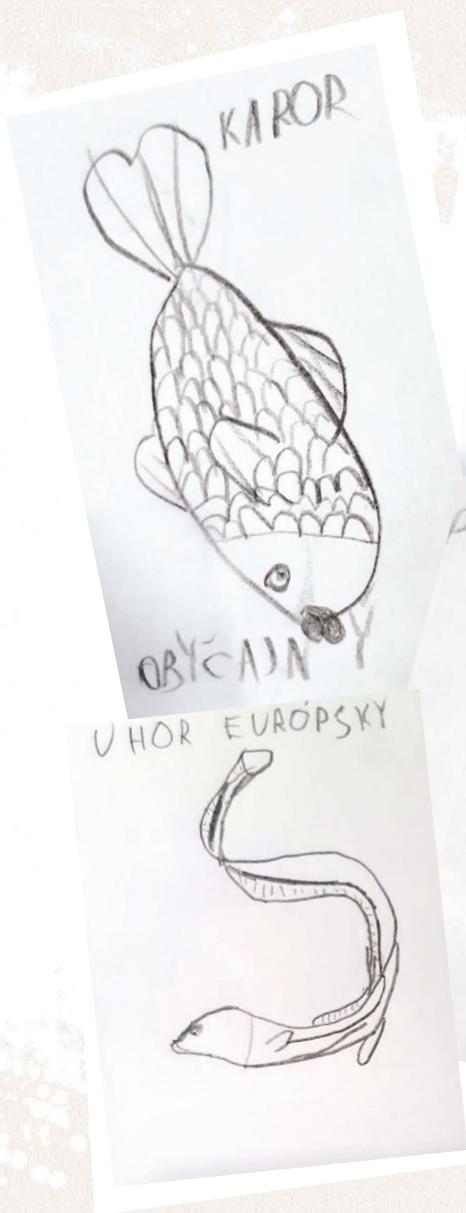
Viktorko Prelovský, 5 rokov

Deli Viskupová, 9 rokov

Daniel Prelovský, 9 rokov

Filipko Prelovský, 7 rokov

Olivia Sára Lancz - 8 rokov, pandák a luxusétteremben :)

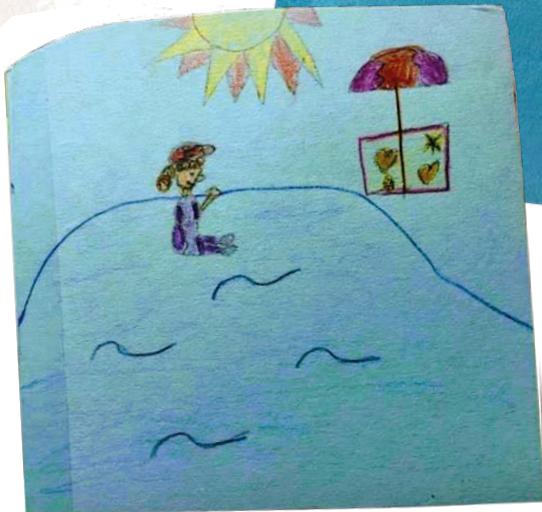

Júlia Valachová, 9 rokov - zábavné básničky

Zábavné básničky
z obrázky

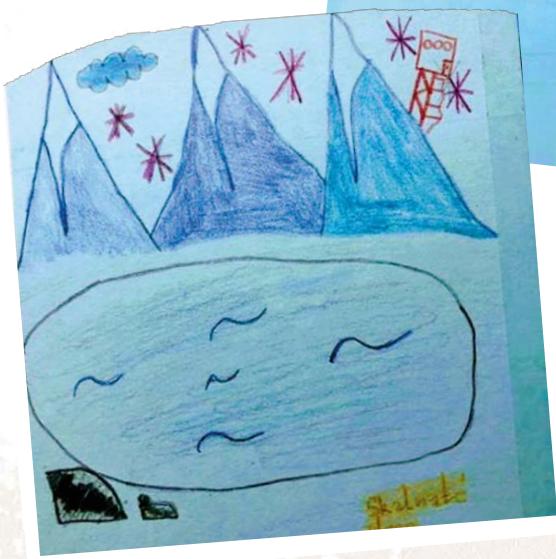

Leto
Leto, leto ideme,
k jazzeru z kú vode.
Máme rádi vodičku,
z čebický člepkačku.

Dobrý čin

Kde som doma, tak se hrámy
dobré činnost vymýslí a zm.
Vymýslí a zm z vymýslí a zm,
dobré činnost už ej mem.

Zriaďovateľ:

TRNAVSKÝ
SAMOSPRÁVNY
KRAJ

POD LUPOU / NAGYÍTÓ ALATT

Literárny časopis detí galantského okresu / A Galántai járás irodalmi gyermekfolyóirata

Ročník / Évfolyam:

12

Číslo / Szám:

1/2020

Dátum vydania / Megjelenés:

Júl 2020 / 2020 július

Výchadza / Megjelenik:

2x ročne / 2x évente

Zodpovedný redaktor / Felelős szerkesztő:

Lívia Koleková

Redakčná rada / Szerkesztőbizottság: Angelika Biróová, Zuzana Fajnorová, Judita

Kontárová, Lívia Lanczová, Katarína Lancz,

Zita Perleczká

Grafická úprava / Grafikai szerkesztő: Ing. Eva Máthé

Náklad / Példányszám:

75 ks / db

Registrácia / Engedélyezve:

MK SR EV 5833/19

Vydáva / Kiadja:

Galantská knižnica, Mierové nám. 4,

924 01 Galanta, IČO 36088242

www.galantskakniznica.sk

galantskakniznicagalanta

#kniznicagalanta

NEPREDAJNÉ / INGYENES